

PREGÓ DE LA FESTA MAJOR DE SANT PERE

DIJOUS 24 DE JUNY DE 2016

Un any més, el Saló de Plens acull un dels actes més entranyables i esperats de l'agenda ciutadana: el pregó de la Festa Major de Sant Pere i la crida a la festa, que donarà pas a la primera Tronada d'enguany.

Aquesta nit passada, fa a penes unes hores, hem celebrat la revetlla de Sant Joan: el solstici d'estiu, la nit del foc, amb la flama del Canigó, la Festa Nacional dels Països Catalans, una festa d'identitat en el conjunt de la Mediterrània.

Sant Joan, Sant Pere. Entrem a l'estiu i amb les festes expressem la nostra manera de ser, de viure les tradicions que ens són pròpies i fer-ne espai per a la convivència i l'afirmació col·lectiva.

Les festes, la festa major, és per excel·lència una avinentesa d'inclusió, d'agermanament. Petits i grans. Gegants i nanos. Bèsties i bèsties de foc, diables, dracs i castellers. Àligues i Mulasses. Cavallets, galeres, gitanes i mossens. Vitxets, Moros, Indis, Japonesos, Negres. Catalans, gallecs, valencians, aragonesos, mallorquins, xiquetes i xiquets.

És aquest esperit el que ha fet de la Festa Major de Sant Pere la festa de tots. Una festa Tradicional d'Interès Nacional, amb un element tan singular i identificatiu com la Tronada.

Una festa que ens identifica. De Reus al món.

I del món a Reus. Vull recordar un dels fills il·lustres de la ciutat, de qui enguany commemorem el 75è aniversari de la mort, que va

contribuir, d'una manera destacadíssima, a la represa cultural de la Renaixença i a la valoració i preservació del nostre patrimoni simbòlic, històric i arquitectònic: Eduard Toda i Güell.

En un fragment d'un dels seus dietaris de viatges, escrit el maig de 1876 a Hong Kong, quan Eduard Toda era cònsul a la Xina, parla de la festa del drac.

S'anomena en cantonès *Tun-yong-chit*, i se celebra el dia cinc de la cinquena lluna que correspon a finals de Maig o començament de juny. Se celebra a tots els ports i ribes de rius i canals: en vaixells llargs i estrets, on hi ha lloc per a diverses persones, i que tenen forma de dracs, es fan regates i curses per espantar els mals esperits. Generalment els tripulants pugen a les naus borratxos, i si en cau algun ningú no corre a ajudar-los, perquè es té la creença que la seva ànima se'n va cap al cel. A causa de les desgràcies que la festa ocasionava, el virrei de Canton n'ha prohibit la celebració, la qual cosa no impedeix que aquest dia els xinesos cremin petards i focs i deixin de treballar.

Pocs dies després d'aquesta anotació al dietari, el 31 de maig, també a Hong Kong, Toda va escriure un poema, en castellà, cosa en ell no habitual, que deia així:

“Que hoy lo eche de menos, no te asombres /
Pues llena de pesar el alma mía /
Más que en China ser cónsul y ser hombre /
Quisiera en Reus ser niño todavía”.

Ser infant a Reus. Aquest era el desig d'Eduard Toda el 1876, un jove Eduard Toda de 21 anys. El mateix desig que jo crec que tots sentim quan s'acosta la Festa Major.

El desig de tornar a córrer darrere dels Gegants i sentir petar la Tronada dins del pit, com si la pólvora també ens esclatés a dins. El desig que les generacions més joves sentin la mateixa emoció i la comparteixen amb nosaltres: que imprimim en ells aquest mateix record perdurable.

És això el que dóna sentit a la festa, el que li dóna continuïtat, perquè fa possible l'ensamblatge emotiu i sentimental que converteix la festa major en una experiència viscuda en primera persona i alhora amb tothom.

Tornar a ser nens. El desig d'Eduard Toda. El mateix Eduard Toda que entre els anys 20 i 30 del s. XX demanava que els Gegants vells es completessin amb una nova parella de xinesos. La nova parella va trigar uns quants anys a arribar: fins al 1956, i van ser japonesos, en representació dels pobles d'Àsia i Oceania.

Es van encarregar a un jove Ramon Ferran que va coordinar un ampli equip d'artesans que gràcies a la subscripció popular organitzada des de Ràdio Reus va donar forma a la nova parella, que va sortir per primer cop el 28 de juny de 1956, per commemorar el 150è aniversari dels Vitxets, Moros i Indis.

D'això ja en fa 60, d'anys. 60 anys de Gegants Japonesos. 35 anys de Xiquets de Reus. 30 anys de Carrasclet. 25 de l'Esbart Santa Llúcia. 20 anys de l'Àliga. 20 anys del ball de Cercolets. 18 anys del ball de Cavallets. 15 anys del ball de Galeres. Aniversaris que reforcen la festa major. Felicitats.

Com la reforça cada any la lectura particular que en fa la persona encarregada de fer el pregó. Enguany, una pregonera que, com Eduard Toda, ens acostarà a altres mons que graviten al voltant del nostre món més proper i quotidià.

Mons, en aquest cas, de ficció, de novel·la, que recreen històries plenes de sentiments i d'emocions, i també mons reals més enllà de les nostres fronteres que gràcies a la seva trajectòria professional coneix prou bé.

Nascuda a Reus el 1969, la pregonera de la Festa Major d'enguany és llicenciada en Ciències de la Informació per la Universitat Autònoma de Barcelona.

La seva trajectòria professional s'ha centrat en l'àmbit del comerç internacional i la dinamització comercial. Entre altres responsabilitats, va ser cap de comunicació de Fira Reus i gerent de la 50ena Borsa de Comerç Europeu que va acollir Reus el 2010.

Avui treballa a l'empresa familiar i col·labora en diversos mitjans de comunicació.

Com a escriptora, ha publicat cinc novel·les, totes de temàtica romàntica, un gènere en el que va començar a fer les seves passes a través d'un blog que de seguida va trobar una resposta entusiasta de lectors i lectores que l'han acompanyat fins avui.

Esperant bones notícies (Premi de Narrativa Vila de l'Ametlla de Mar 2006), *Terra d'instints*, *Madame Sorescu*, *Llaços secrets* i *La força del vent*, són els títols que ha publicat fins ara. Novel·les ambientades en diferents èpoques històriques i en diferents escenaris.

La força del vent, un dels llibres més ben acollits aquest Sant Jordi al Mercadal, ambientada a Reus, reflecteix d'una manera molt clara els lligams de l'autora amb la seva ciutat natal. Una ciutat que, gràcies a la seva ploma, reforça la seva condició de ciutat literària, a la qual han contribuït altres autors destacats, com Gabriel Ferrater, Xavier Amorós, M. Lluïsa Amorós o Antoni de Bofarull, per esmentar-ne només alguns.

Senyores i senyors, per a tots nosaltres és un autèntic honor comptar amb la presència de Marta Magrinyà Masdéu com a pregonera de la Festa Major d'enguany.

Té la paraula la Sra. Marta Magrinyà Masdéu.

[Pregó]

Moltes gràcies, Sra. Pregonera, per aquestes paraules intenses i emotives que posen en valor l'esperit de Reus. L'esperit del vent: la força del vent és la nostra força. Moltes gràcies per la invitació a la festa i a l'optimisme que ens heu ofert: estic segur que els reusencs i les reusenques la tindrem ben present aquests dies, a l'hora de sumar-nos a la celebració i fer-la nostra.

És ara el moment de conèixer el Tro de Festa d'enguany. Té la paraula la Sra. Montserrat Caelles, regidora de Cultura.

[Tro de Festa]

En aquest punt, és el moment de canviar d'escenari i traslladar l'esperit d'aquest inici de festa, amb el ressò de les paraules del pregoner, a la plaça, que ja és a punt per a la primera Tronada.